

fideikomisární substitucí, takové povolení je přípustné a že při povolení tom nemusí býti řešena otázka, zdali exekuce bude také účinná, až nastane případ fideikomisární posloupnosti.

Čís. 4501.

Smlouva o prodeji dosud nevydaných akcií jest platná. Vrácení předem zaplacené kupní ceny lze se domáhati jen, nedošlo-li vůbec k emisi nebo za podmínek Šu 918—921 obč. zák.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1924, Rv II 813 24).

Žalobce koupil od žalovaného 100 dosud nevydaných akcií a zaplatil za ně kupní cenu. Žalobě, domáhající se vrácení kupní ceny, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud ji zamítl. Nejvyšší soud nevyhověl dovolání.

Důvody:

Jde o kupní smlouvu, jejíž předmětem jsou akcie dosud nevydané. Jak počet prodaných akcií, tak cena jednotlivých kusů byly smlouvou určeny. Jde tedy o platnou kupní smlouvu ve smyslu Šu 1275 obč. zák., dojednanou pod výminkou, že k emisi dojde, t. j., že akciová společnost bude založena (čl. 211 obch. zák.) a že její akcie stanou se předmětem obchodu (§§ 311, 355, 448, 653 obč. zák.). Smlouva je tedy platná, byť i prodány byly akcie ještě nevydané, pokud se týče akcie společnosti dosud neexistující a dovolání je na omylu, míníc, že předmětem kupu nebyla určitá věc, a že kupní smlouva je proto neplatnou. Ale dovolání nemá pravdu ani v tom, že smlouva je neplatnou podle Šu 879 obč. zák., neboť není zákona, který by zakazoval prodej akcií ještě nevydaných, a nepříčí se taková smlouva dobrým mravům ani tehdy, když prodatel, jemuž byly akcie za přínos přiděleny za výsadní syndikátní kurs, prodal část těchto akcií s výdělkem za syndikátní kurs obecný. Podle toho stal se prodej akcií způsobem platným, z čehož plyne, že žalobce může toliko žádati odevzdání 100 kusů akcií, jakmile budou vydány, a že by navrácení předem zaplacené kupní ceny žádati mohl jen tehdy, kdyby k emisi vůbec nedošlo anebo, kdyby nastal jeden z případů uvedených v §§ 918—921 obč. zák., jenž by žalobce opravňoval k jednostrannému odstupu od smlouvy, než ani toho ani onoho žalobce netvrdil.

Čís. 4502.

Ustanovil-li zůstavitel v závěti, že z hotových peněz jest zaplatiti výlohy pohřební (převoz mrtvoly) a odkazy, hotovost však byla vyčerpána výlohami pohřebními, nelze žádati vyplacení odkazů z akcií a cených papírů, náležejících do pozůstalosti.

(Rozh. ze dne 29. prosince 1924, Rv II 815/24).